

Medlem, Hr. Slesbager, at det er os, der begynder paa de krigerske Handlinger, at det var os, der slog først og foranlediger, at Udlandet pludselig opdager, at der er noget, der hedder aktiv Handelspolitik i Danmark, og siger, at saa vil de følge den samme Vej overfor os og være ubehagelige mod os. Nej, det er Ubehagelighederne, der er kommet først fra dem, og det er overfor dem, vi søger at sætte ind.

Til Slutning gjorde det ærede Medlem Hr. Slesbager et Par Bemærkninger om Toldtoldtaturet, de var ikke særlig venlige, de var heller ikke særlig saglige, syntes jeg, thi det ærede Medlem Hr. Slesbager mente, at jeg vilde bortforklare vort Toldtoldtatur, som dog var en Kendsgerning, man ikke kom bort fra. Det ærede Medlem Hr. Slesbager henviste til, at vi i det oprindelige Forslag, der forelaa, og som har været offentliggjort — ganske vist ikke gennem Rigsdagstrykkeriet — havde udstyret Regeringen med en virkelig administrativ Bemyndigelse til at forhøje Toldsatserne. Ikke en Gang dette er rigtigt. Vi havde i det oprindelige Forslag, som kom frem, med Hensyn til de handelspolitiske Sætsstraks gjort disse afhængige af Tilslutning af et Rigsdagsudvalg, nemlig det Partiernes Erhvervsudvalg, som bl. a. er nedsat for at følge Forhandlingerne om den tyske Toldlov. Det er Kendsgerningen.

Derimod giver jeg det ærede Medlem Hr. Slesbager Ret i, at der var en vis administrativ Bemyndigelse paa den anden Side, nemlig med Hensyn til Finansministerens Stilling overfor Krisetoldsatser, men her var til Gengæld sat visse bestemte Betingelser, som Lovgivningen skulde kunne sætte, Betingelser, der skulde være opfyldt for, at Ministeren skulde bruge den Bemyndigelse. I øvrigt var denne altsaa kun delvise Given af en Bemyndigelse kun et Led i en Skitse, og det var, fordi vi den Gang havde været naive nok til at tage, selv for den begrænsede Del af Omraadet, nogenlunde ukritisk det Princip, som den tidligere Regering, Regeringen Neergaard, havde nedlagt i § 4 i Toldloven af 1923. Men vi vil altsaa nødig være saa diktatoriske og mussoliniske som Regeringen Neergaard, og derfor, da det er blevet misforstået, eller fordi det kunde misfortolkes, er vi bøjet af, og ogsaa for disse af Lovgivningen stærkt understregede forudsætningsmæssige Krisetoldsatser har vi indført Tilslutning af et Udvalg, valgt efter Regelen i Grundlovens § 45.

Med disse Ord har jeg forhaabentlig taget Livet af Skrønen om Toldtoldtaturet,

i alt Fald saaledes, som man kan tage Livet af den i Virkelighedens Verden; at den vil leve videre i visse Venstreblade, er jeg klar over, men jeg haaber, at det ærede Medlem Hr. Slesbager med den Autoritet, der staar om ham og hans Ord, og den Stilling, han altid har indtaget, vil indrømme, at efter den Redegørelse, jeg her har givet, bliver der ikke meget tilbage af de Bekymringer, han specielt gjorde sig til Talsmand for.

Dahlgard: Det ærede Medlem Hr. Slesbager fremkom med et Par Bemærkninger, som jeg gerne vil sige et Par Ord om. Det ærede Medlem fremsatte en Udtalelse, som jeg tillægger ikke ringe Betydning, en Udtalelse om, hvad man har kaldt den aktive Handelspolitik, det, det ærede Medlem kalder en toldpolitisk aktiv Optræden overfor Udlandet. Efter de Bemærkninger, det ærede Medlem fremkom med, tror jeg, man kan sige, at der her er givet den aktive Handelspolitik et afgørende Stød fra Venstres Side, og det tillægger jeg en Del Betydning overfor de Udtalelser, der i denne Vinter er fremkommet ogsaa fra Venstremænds Side her i Rigsdagen og Landet over i Spørgsmaalet om vort Forhold til den tyske Landbrugstold.

Naar det ærede Medlem udtalte, at det Forslag, der sidst blev vedtaget her i Folketinget, om Hjælp til de kriseramte Virksomheder vilde have betydet først og fremmest en Hjælp til Opretholdelse af den nuværende Arbejds løn, kan det ærede Medlem ikke mene dette. Den Arbejds løn, vi i Øjeblikket har her i Landet, er overenskomstmæssigt bestemt, for saa vidt kan man ikke tænke sig, at noget Forslag her fra Rigsdagens Side kan øve direkte Indflydelse derpaa. Det Spørgsmaal, der kan foreligge, er Muligheden af frivillige Lønned sættelser indenfor Industrier eller Virksomheder, hvor det kan være af afgørende Betydning for de paagældende Industriers Konkurrencemuligheder. Overfor dette Forhold stiller det sig netop saaledes med det Forslag, vi vedtog her i Folketinget sidst, at denne Ordning direkte tog Sigte paa saadanne mulige Tilfælde, idet den Tilskudsordning, der blev vedtaget, gik ud paa, at Tilskuddet af det paagældende Udvalg, som skulde administrere det, kunde gøres afhængigt af, at Lønninger, Tantiømer og lignende blev nedsat; dette kunde altsaa gøres til en Betingelse for, at Støtte overhovedet blev givet. Derfor er det saa urigtigt som vel muligt, hvad det ærede Medlem sagde i Dag. Den paagældende Ordning, der blev vedtaget her, kunde være kommet til